

Lietuvos Respublikos finansų ministerijai
finmin@finmin.lt

2026 m. gegužės 19 d. Nr. S-95

Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų ministerijai
kanc@eimin.lt

Kopija
Lietuvos bankui
info@lb.lt

Siunčiama el. paštu

DĖL SUTELKTIŅIO FINANSAVIMO REGULIACINĖS APLINKOS TOBULINIMO IR POZICIJOS FORMAVIMO RENGIANTIS LIETUVOS PIRMININKAVIMUI ES TARYBAI

Lietuvos Fintech asociacija (toliau – Asociacija), atstovaudama Lietuvos finansinių technologijų sektoriaus dalyvių interesams ir vertindama Lietuvos pirmininkavimo Europos Sąjungos Tarybai kontekstą kaip galimybę inicijuoti reikalingus reguliacinius pokyčius, siekia atkreipti dėmesį į esmines sutelktinio finansavimo (toliau – SF) reguliacinės aplinkos problemas, kurios riboja šio segmento plėtrą Lietuvoje ir Europos Sąjungoje.

1. Europos Sąjungos lygmuo – 5 mln. Eur per 12 mėnesių laikotarpį finansavimo vienam projektui apribojimas

Pagal [2020 m. spalio 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą \(ES\) 2020/1503 dėl Europos sutelktinio finansavimo paslaugų verslui teikėjų, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas \(ES\) 2017/1129 ir Direktyva \(ES\) 2019/1937](#) (toliau – ECSPR), taikoma 5 mln. Eur vieno projekto finansavimo riba per 12 mėnesių laikotarpį nebeatitinka rinkos poreikių ir realių projektų verčių. Atsižvelgiant į ekonominius rodiklius, infliaciją ir išaugusią projektų savikainą bei pardavimo kainas, svarbu pažymėti, kad šis apribojimas tampa vis reikšmingesne problema tiek mažmeniniams investuotojams – ribojamos jų galimybės investuoti, tiek verslui – apsunkinamas kapitalo prieinamumas. Be to, stabdoma ir tarpvalstybinė rinkos plėtra.

Atsižvelgiant į Europos Sąjungos (toliau – ES) kapitalo rinkų reguliavimo raidą, manome, kad būtų tikslinga peržiūrėti ECSPR nustatytą 5 mln. Eur SF ribą. Ši riba istoriškai buvo derinama su [2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento \(ES\) 2017/1129 dėl prospekto, kuris turi būti skelbiamas viešai siūlant vertybinius popierius arba juos įtraukiant į prekybą reguliuojamoje rinkoje, ir kuriuo panaikinama Direktyva 2003/71/EB](#) (toliau – ES Prospekto reglamentas), numatyta prospekto išimties riba. Taip buvo siekiama užtikrinti reguliacinį nuoseklumą tarp skirtingų kapitalo pritraukimo formų.

Įsigaliojus „Įtraukimo į sąrašus“ akto (angl. *Listing Act*) teisėkūros paketui, kurį sudaro [Reglamentas \(ES\) 2024/2809](#), [Direktyva \(ES\) 2024/2810](#) ir [Direktyva \(ES\) 2024/2811](#), ir nustačius vieningą 12 mln. Eur prospekto išimties ribą visoje ES, susidaro situacija, kai SF riba tampa neproporcingai žema, palyginti su kitais kapitalo rinkų instrumentais. Praktikoje tai reiškia, kad reikšmingai didesnės vertės projektai (iki 12 mln. Eur) gali būti įgyvendinami be prospekto, t. y., taikant supaprastintus informacijos atskleidimo reikalavimus, kas implikuoja, jog **tokio dydžio**

finansavimo projektai ES lygmeniu laikomi valdomos rizikos kategorija. Tuo tarpu SF sektoriui išlaikoma žemesnė riba sukuria reguliacinį disbalansą ir nepagrįstai riboja šio instrumento konkurencingumą.

Be to, svarbu pažymėti, kad pagal ES Prospekto reglamento sistemą valstybėms narėms buvo suteikta diskrecija pasirinkti taikomą prospekto išimties ribą iki nustatytos maksimalios ES ribos. Toks modelis leido atsižvelgti į skirtingą nacionalinių rinkų brandą ir poreikius. Todėl, siekiant proporcingo ir lankstaus reguliavimo, tikslinga svarstyti analogiško principo taikymą ir SF srityje – nustatant bendrą ES lygmens maksimalų slenkstį, tačiau suteikiant valstybėms narėms galimybę pasirinkti konkrečią taikomą ribą nacionaliniu lygmeniu.

Lietuvoje šiuo metu veikia 16 SF platformų. Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijos (toliau – ESMA) [duomenimis](#), pagal finansuotų projektų skaičių Lietuva 2024 m. užėmė pirmą vietą ES su 2 659 finansuotais projektais, o naujausiais Lietuvos banko [duomenimis](#) (toliau – LB), 2025 m. šis skaičius išaugo iki 2 948. Didėjant projektų skaičiui, augo ir jų vertė – 2025 m. finansuotų projektų vertė padidėjo 101 mln. Eur ir siekė 379,4 mln. Eur. SF rinkos dalyviai pabrėžia, kad dėl nustatytų 5 mln. Eur lubų jiems vis dažniau tenka atsisakyti projektų, viršijančių šią sumą. Taip pat kyla rizika, kad projektai gali būti dirbtinai skaidomi į mažesnius – tai, Asociacijos vertinimu, nėra pakankamai skaidri ir į efektyvų rizikų valdymą orientuota praktika.

Atsižvelgdami į tai, siūlome svarstyti ECSPR ribos proporcingą padidinimą iki 12 mln. Eur, siekiant išlaikyti reguliacinį suderinamumą su atnaujinta prospekto išimties riba. Toks reguliavimas leistų sudaryti palankesnes sąlygas mažoms ir vidutinėms įmonėms (toliau – MVI) pritraukti kapitalą, kartu užtikrinant didesnę projektų skaidrumą, efektyvesnį rizikų valdymą bei platesnes investavimo galimybes investuotojams. Papildomai galėtų būti numatyta galimybė valstybėms narėms nacionaliniu lygmeniu pasirinkti taikomą ribą, pavyzdžiui, iki nustatytos maksimalios ES ribos, kaip tai buvo daroma pagal ankstesnę ES Prospekto reglamento sistemą. Lankstesnė struktūra leistų atsižvelgti į skirtingą nacionalinių rinkų išsivystymo lygį, kartu išlaikant bendrą ES masto viršutinę ribą.

Finansavimo ribos padidinimas būtų nuoseklus ES lygmens strateginės iniciatyvos – Kapitalo rinkų sąjungos – tikslų atžvilgiu. Tai skatintų alternatyvaus finansavimo plėtrą, didintų tarpvalstybinio finansavimo galimybes ir užtikrintų, kad SF reguliavimas išliktų konkurencingas kitų finansavimo instrumentų atžvilgiu.

Atsižvelgdami į tai, siūlome inicijuoti Lietuvos pozicijos formavimą ES lygiu, siekiant padidinti finansavimo ribą iki 12 mln. Eur. Manome, kad šis klausimas galėtų būti įtrauktas į Lietuvos prioritetus ir Lietuvos pirmininkavimo ES Tarybai 2027 m. I pusm. darbotvarkę.

2. Nacionalinis lygmuo – perskolinimo (*angl. on-lending*) modelio apribojimai

ECSPR nenumato, kokiems tikslams projekto savininkai turi naudoti per SF platformas pritrauktas lėšas, taip pat nėra numatyto draudimo projekto savininkams naudoti pritrauktų lėšų tolesniam skolinimui. Priešingai, ECSPR leidžia įvairius finansavimo modelius, jeigu užtikrinamas tinkamas investuotojų informavimas ir rizikos atskleidimas. Kartu ECSPR 1 straipsnio 3 dalyje pažymima, kad pagal nacionalinę teisę nei iš projektų savininkų, nei iš investuotojų neturėtų būti reikalaujama kredito įstaigų veiklos leidimo ar kito individualaus veiklos leidimo, išimties ar kitokio leidimo, susijusio su SF paslaugų teikimu.

Šiame kontekste kyla klausimas dėl [Lietuvos Respublikos finansų įstaigų 2002 m. rugsėjo 10 d. įstatymo Nr. IX-1068](#) (toliau – Finansų įstaigų įstatymas) 2 straipsnio 17 dalies 4 ir 5 punktuose numatyto ribojimo, kad SF paslaugų teikimas ir viešas skolos vertybinių popierių leidimas nelaikomi indėlių ir kitų gražintinų lėšų priėmimu iš neprofesionalių rinkos dalyvių tik tais atvejais, kai projekto savininkas arba emitentas nesiverčia sandorių, turinčių galimos rizikos požymių, sudarymu. Pagal to paties straipsnio 36 dalies 1 punktą skolinimas ir skolos vertybinių popierių pirkimas laikomas sandoriu, turinčiu galimos rizikos požymius. Toks ribojimas į Finansų įstaigų įstatymą buvo įtrauktas 2016 m. lapkričio 3 d. Lietuvos Respublikos Finansų įstaigų įstatymo Nr. IX-1068 2 ir 3 straipsnių pakeitimo įstatymu Nr. XII-2691, dar prieš ECSPR įsigaliojimą.

Šis ribojimas buvo plačiau nagrinėjamas Lietuvos banko [Pozicijoje](#) dėl tam tikrų Lietuvos Respublikos sutelktinio finansavimo įstatymo nuostatų taikymo ir jų santykio su kitais teisės aktais, patvirtintoje Lietuvos banko Priežiūros tarnybos direktoriaus 2017 m. rugsėjo 25 d. sprendimu Nr. 241-169 (toliau – Pozicija). Pozicijos 17 punkte buvo pažymėta, kad „[...] projekto savininkas, kuris verčiasi skolinimo ar kitų sandorių, turinčių galimos rizikos požymių, sudarymo veikla, pritraukti sutelktinio finansavimo lėšų, nepriklausomai nuo finansavimo sandorio rūšies (sudaromos paskolos arba faktoringo sutartys, leidžiamos finansinės priemonės, parduodamos reikalavimo teisės arba kita pinigine forma), turėtų teisę tik turėdamas kredito įstaigos veiklos licenciją [...]“⁴. Lietuvos banko Pozicija neteko galios 2024 m. kovo 26 d. Lietuvos banko Finansų rinkos priežiūros komiteto sprendimu Nr. V 2024/(1.160.E-9004)-441-62, tačiau Finansų įstaigų įstatymo nuostatos liko galioti nepaisant ECSPR įsigaliojimo.

Asociacijos nuomone, Finansų įstaigų įstatyme numatytas nacionalinis ribojimas yra perteklinis ir prieštaraujantis ECSPR. Nors tokie ribojimai gali būti grindžiami investuotojų apsaugos tikslais, jie nėra proporcingi, nes ECSPR jau nustato išsamius informacijos atskleidimo reikalavimus projekto savininkams, įskaitant pareigą aiškiai aprašyti projekto pobūdį, veiklą, finansinius rodiklius, rizikos veiksnius ir, kai taikoma, naudojamas struktūras (pvz., SPV). Todėl tais atvejais, kai projektas apima tolesnį skolinimą, ši aplinkybė turi būti aiškiai atskleista kaip esminė projekto dalis, kartu pateikiant su tokiu modeliu susijusias rizikas, įskaitant galutinių skolininkų kredito riziką. Be to, SF paslaugų teikėjai privalo atlikti projekto savininko patikrinimą, o visa investuotojams teikiama informacija turi būti teisinga, aiški ir neklaidinanti. Taigi, investuotojų apsauga ECSPR sistemoje užtikrinama per skaidrumo ir informacijos atskleidimo mechanizmus, o ne per konkrečių verslo modelių draudimą.

2016 m. Finansų įstaigų įstatymo pakeitimais buvo siekiama sukurti nacionalinį SF reguliavimą ir sudaryti sąlygas tokios veiklos plėtrai Lietuvoje. Vis dėlto, Asociacijos nuomone, Lietuvoje įgyvendinant ECSPR nacionalinėje teisėje liko perteklinis ribojimas, keliantis abejonių dėl nacionalinio reguliavimo suderinamumo su ES teisės viršenybės ir proporcingumo principais.

Siūlymas: keisti Finansų įstaigų įstatymo 2 straipsnio 17 dalies 4 ir 5 punktus, juos išdėstant taip:

„2 straipsnis. Pagrindinės šio Įstatymo sąvokos

[...]

17. Indėlių ir kitų gražintinų lėšų priėmimas iš neprofesionalių rinkos dalyvių – lėšų priėmimas iš nenustatytų iš anksto asmenų, kad būtų galima jas valdyti, naudoti ir (arba) jomis disponuoti,

įsipareigojant jas sugrąžinti su palūkanomis ar be jų. Indėlių ir kitų grąžintinų lėšų priėmimu iš neprofesionalių rinkos dalyvių nelaikomas:

- 1) lėšų priėmimas iš mokėjimo paslaugų vartotojų mokėjimo paslaugoms teikti;
- 2) lėšų priėmimas, jei priimtos lėšos nedelsiant keičiamos į išleidžiamus elektroninius pinigus;
- 3) lėšų priėmimas išduodant korteles ar kitas priemones, kurios naudojamos įsigyjant prekes arba paslaugas tik iš šias korteles ar kitas priemones išdavusio asmens;
- 4) sutelktinio finansavimo paslaugų teikimas per sutelktinio finansavimo platformą, kaip tai apibrėžta 2020 m. spalio 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2020/1503 dėl Europos sutelktinio finansavimo paslaugų verslui teikėjų, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2017/1129 ir Direktyva (ES) 2019/1937, ~~jeigu projekto savininkas nesiverčia sandorių, turinčių galimos rizikos požymių, sudarymu;~~
- 5) viešas skolos vertybinių popierių leidimas, ~~jeigu emitentas nesiverčia sandorių, turinčių galimos rizikos požymių, sudarymu.~~

[...]"

ARBA

„2 straipsnis. Pagrindinės šio Įstatymo sąvokos

[...]

17. Indėlių ir kitų grąžintinų lėšų priėmimas iš neprofesionalių rinkos dalyvių – lėšų priėmimas iš nenustatytų iš anksto asmenų, kad būtų galima jas valdyti, naudoti ir (arba) jomis disponuoti, įsipareigojant jas sugrąžinti su palūkanomis ar be jų. Indėlių ir kitų grąžintinų lėšų priėmimu iš neprofesionalių rinkos dalyvių nelaikomas:

- 1) lėšų priėmimas iš mokėjimo paslaugų vartotojų mokėjimo paslaugoms teikti;
- 2) lėšų priėmimas, jei priimtos lėšos nedelsiant keičiamos į išleidžiamus elektroninius pinigus;
- 3) lėšų priėmimas išduodant korteles ar kitas priemones, kurios naudojamos įsigyjant prekes arba paslaugas tik iš šias korteles ar kitas priemones išdavusio asmens;
- 4) sutelktinio finansavimo paslaugų teikimas per sutelktinio finansavimo platformą, kaip tai apibrėžta 2020 m. spalio 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2020/1503 dėl Europos sutelktinio finansavimo paslaugų verslui teikėjų, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2017/1129 ir Direktyva (ES) 2019/1937, jeigu projekto savininkas nesiverčia sandorių, turinčių galimos rizikos požymių, sudarymu, **išskyrus šio straipsnio 36 dalies 1 punktą;**
- 5) viešas skolos vertybinių popierių leidimas, jeigu emitentas nesiverčia sandorių, turinčių galimos rizikos požymių, sudarymu, **išskyrus šio straipsnio 36 dalies 1 punktą.**

[...]"

3. Nacionalinis lygmuo – finansinių instrumentų, taikomų nuosavybės pagrindu veikiančioms SF platformoms (angl. *equity crowdfunding*), ribojimai

ESMA [duomenimis](#), nuosavybės pagrindu veikianči SF veikla Lietuvoje nevykdoma. Tai rodo aiškų neatitikimą ES nuosavybės pagrindu veikiančio SF rinkos tendencijoms, kur nuosavybės pagrindu veikiančios SF sudaro reikšmingą nuosavybės vertybinių popierių segmento dalį (apie 0,51 mlrd. Eur, 64 platformos). Minėti duomenys leidžia daryti išvadą, kad kitose ES valstybėse narėse yra sudarytos palankesnės teisinės ir reguliacinės sąlygos nuosavybės pagrindu veikiančiam SF plėtoti.

Šio neatitikimo priežastys daugiausia susijusios su ES teisinio reguliavimo struktūra ir jos sąveika su nacionaline teise. Pagal [2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/65/ES dėl finansinių priemonių rinkų, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/92/EB ir Direktyva 2011/61/ES](#) (toliau – MiFID II), perleidžiamieji vertybiniai popieriai siejami su galimybe juos perleisti kapitalo rinkose. Tačiau praktikoje daugumos mažų ir vidutinių įmonių (toliau – MVĮ) akcijos yra riboto perleidžiamumo, todėl ne visada aiškiai patenka į šią kategoriją.

Dėl to, nesant papildomo reguliacinio sprendimo, nuosavybės pagrindu veikiančios MVĮ SF modeliai būtų sunkiai suderinami su MiFID II sistema. Siekdama išspręsti šią problemą, ES išlaikė MiFID II apibrėžimą nepakeistą, tačiau ECSRP įvedė papildomą lankstumą – „sutelktinio finansavimo tikslais leidžiamų instrumentų“ kategoriją.

Taip nuosavybės pagrindu veikiančios SF pagal ECSRP gali būti įgyvendinamas keliais pagrindiniais modeliais: (i) naudojant perleidžiamuosius vertybinius popierius (pvz., akcijas), kai jie atitinka MiFID kriterijus; (ii) naudojant SF tikslais leidžiamus instrumentus, leidžiančius finansuoti privačias bendroves, kurių akcijų perleidžiamumas yra ribotas; ir (iii) per specialiosios paskirties subjektus, kurie sutelkia investuotojus ir valdo vieną konkretų turtą. Praktikoje kitose valstybėse narėse šie modeliai įgyvendinami pasitelkiant specialiosios paskirties subjektų struktūras, nominaliųjų akcininkų modelius ar kitus investicinius sprendimus, užtikrinančius investicijų perleidžiamumą ir patenkančius į ECSRP taikymo sritį. Tuo tarpu Lietuvos nacionalinėje teisėje *de facto* sudarytos sąlygos tik skolinimu grindžiamam SF modeliui.

[Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių 2000 m. liepos 13 d. įstatymas Nr. VIII-1835](#) (toliau – ABĮ) nustato įvairius akcijų įsigijimo mechanizmus. Tačiau jame nėra aiškaus ir praktiškai įgyvendinamo modelio, kaip galėtų veikti perleidžiamais vertybiniais popieriais grindžiamas, nuosavybės pagrindu veikiančios SF modelis, patenkančias į ECSRP taikymo sritį. Pavyzdžiui, ECSRP preambulės konstatuojamosios dalies 55 punkte numatyta, kad „[...] kai tai leidžiama pagal nacionalinę teisę, sutelktinio finansavimo paslaugų teikėjas turėtų galėti perleisti investicijomis grindžiamo sutelktinio finansavimo projekto akcijų nuosavybę, pakeisdamas informaciją savo informacinėje sistemoje [...]“. Taip pat preambulės konstatuojamosios dalies 13 punkte pažymima, kad tam tikrų pagal nacionalinę teisę įsteigtų uždarytų akcinių bendrovių akcijos gali būti laisvai perleidžiamos ir turėtų patekti į ECSRP taikymo sritį.

SF rinkos dalyviai nurodo, kad esamas nacionalinis teisinis reguliavimas riboja nuosavybės pagrindu veikiančio SF plėtrą ir mažina įmonių galimybes pritraukti kapitalą. Pažymėtina, kad, remiantis ESMA duomenimis, pagal bendrą SF rinkos aktyvumą Lietuva Europos mastu patenka tarp lyderiaujančių valstybių, tačiau nuosavybės vertybinių popierių segmente Lietuvos SF platformos išlieka nekonkurencingos. Tai lemia nacionalinio reguliavimo spragos ir ABĮ nuostatų nesuderinamumas su ECSRP.

Šiuo metu Asociacijos nariai, veikiančios SF segmente, išreiškia pavienį poreikį nuosavybės pagrindu veikiančiam SF modeliui, kadangi, nesant tinkamos teisinės infrastruktūros, tokio modelio įgyvendinimo galimybės negalėjo būti tinkamai įvertintos. Vis dėlto, atsižvelgdama į pirmiau išdėstytą problematiką, Asociacija ragina įvertinti galimybes inicijuoti ABĮ pakeitimus, siekiant sudaryti aiškias ir veiksmingas sąlygas ateityje plėtoti nuosavybės pagrindu veikiančią SF modelį Lietuvoje.

ABĮ 2 straipsnio 4 dalis iš esmės leidžia uždarytai akcinei bendrovei (toliau – UAB) siūlyti akcijas tik ribotai ir kvalifikuotai investuotojų auditorijai (profesionaliesiems ar informuotiesiems

investuotojams), tokių siūlymų nelaikant viešu siūlymu, todėl ši norma faktiškai neapima SF modelio, kuris yra grindžiamas platesnio, taip pat ir mažmeninių investuotojų rato dalyvavimu. Dėl to siekiant sudaryti sąlygas UAB pritraukti kapitalą per nuosavybės pagrindu veikiančią SF, tikslinga aiškiai įtvirtinti, kad akcijų siūlymas per pagal ECSPR veikiančius SF paslaugų teikėjus nėra laikomas viešu vertybinių popierių siūlymu.

Siūlymas: keisti ABĮ 2 straipsnio 4 dalį, ją išdėstant taip:

„2 straipsnis. Akcinė bendrovė ir uždaroji akcinė bendrovė

[...]

4. Uždarnosios akcinės bendrovės įstatinis kapitalas turi būti ne mažesnis kaip vienas tūkstantis eurų. Uždarnosios akcinės bendrovės akcijos negali būti platinamos ir jomis prekiaujama viešai, jeigu įstatymai nenustato kitaip. Jeigu uždarnosios akcinės bendrovės siūlomoms akcijoms ar jų siūlymas atitinka bent vieną iš Vertybinių popierių įstatyme ir (arba) 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2017/1129 dėl prospekto, kuris turi būti skelbiamas, kai vertybiniai popieriai siūdomi viešai arba įtraukiami į prekybos reguliuojamoje rinkoje sąrašą, ir kuriuo panaikinama Direktyva 2003/71/EB, nustatytų sąlygų, kai vertybinius popierius viešai siūlant nereikalaujama paskelbti prospekto, akcijų siūlymas tos uždarnosios akcinės bendrovės akcininkams, darbuotojams, kreditoriams, profesionaliesiems investuotojams, kurie atitinka Lietuvos Respublikos finansinių priemonių rinkų įstatyme nustatytus kriterijus, ir informuotiesiems investuotojams, kurie atitinka Informuotiesiems investuotojams skirtų kolektyvinio investavimo subjektų įstatyme nustatytus kriterijus, nėra laikomas vertybinių popierių viešu siūlymu. **Uždarnosios akcinės bendrovės akcijų siūlymas per sutelktinio finansavimo paslaugų teikėją, veikiančią pagal 2020 m. spalio 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2020/1503 dėl Europos sutelktinio finansavimo paslaugų verslui teikėjų, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2017/1129 ir Direktyva (ES) 2019/1937, nėra laikomas vertybinių popierių viešu siūlymu.**

[...]“

Pagal ABĮ 41 straipsnio 3 dalį UAB akcininkų (nematerialių akcijų savininkų) asmeninių vertybinių popierių sąskaitas tvarko pati bendrovė arba ši funkcija gali būti perduota licencijuotam finansų tarpininkui. Toks reguliavimas buvo kuriamas tradiciniam akcininkų struktūros modeliui, tačiau praktikoje nėra pritaikytas SF atvejams, kai viename projekte gali dalyvauti didelis skaičius smulkiųjų investuotojų. ABĮ taip pat aiškiai neregulmentuoja investavimo į UAB akcijas per SF platformas modelio, kai investuotojų teisės įgyvendinamos per tarpinį subjektą, veikiančią investuotojų naudai, įskaitant specialiosios paskirties subjektus ar kitus atstovavimo modelius. Dėl to praktikoje kyla neapibrėžtumas dėl investuotojų teisių apskaitos, jų įgyvendinimo bei akcijų perleidimo tvarkos, taip pat apsunkinamas efektyvus didesnio investuotojų skaičiaus administravimas.

ECSPR numato galimybę pritraukti kapitalą iš plataus investuotojų rato per skaitmenines platformas, užtikrinant investuotojų teisių apsaugą, informacijos atskleidimą ir rizikos valdymą. Pažymėtina, kad ECSPR remiasi technologinio neutralumo principu ir nenumato konkretaus investuotojų teisių apskaitos modelio, tačiau leidžia naudoti platformų informacines sistemas investuotojų teisėms registruoti ir administruoti.

Siūlomu pakeitimu siekiama sudaryti aiškesnes teises prielaidas nuosavybės pagrindu veikiančio SF plėtrai Lietuvoje, numatant galimybę, kai UAB akcijos siūlomos per SF paslaugų teikėją, akcininkų asmeninių vertybinių popierių sąskaitas tvarkyti ne tik per licencijuotus finansų tarpininkus, bet ir per kitas teisės aktų nustatyta tvarka veikiančias struktūras, kurios užtikrina galutinių investuotojų identifikavimą, jų teisių apskaitą ir įgyvendinimą. Toks reguliavimas sudarytų sąlygas taikyti tarptautinėje praktikoje naudojamus investuotojų atstovavimo modelius, sumažintų administracinę naštą bendrovėms ir užtikrintų efektyvesnę akcininkų teisių įgyvendinimą bei akcijų perleidžiamumą. Kartu siūlomu pakeitimu išlaikomi esminiai investuotojų apsaugos principai, užtikrinant investuotojų identifikavimą, apskaitos duomenų tikslumą ir atsekamumą bei atitiktį ECSPR nustatytiems skaidrumo ir investuotojų apsaugos reikalavimams.

Siūlymas: pakeisti ABĮ 41 straipsnio 3 dalį ir papildyti straipsnį nauja 3¹ dalimi, ją išdėstant taip:

„41 straipsnis. Akcininkų asmeninių vertybinių popierių sąskaitų tvarkymas

[...]

3. Uždaryjū akcinių bendrovių akcininkų – nematerialių akcijų savininkų – asmeninių vertybinių popierių sąskaitų tvarkymo ir materialių akcijų savininkų registravimo uždarnosiose akcinėse bendrovėse taisykles nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija. Uždaryjū akcinių bendrovių akcininkų – nematerialių akcijų savininkų – asmeninių vertybinių popierių sąskaitas tvarko jas išleidusi uždaroji akcinė bendrovė. Uždaroji akcinė bendrovė sutartimi gali perduoti akcininkų asmeninių vertybinių popierių sąskaitų tvarkymą juridiniam asmeniui, kuris, vadovaujantis Lietuvos Respublikos finansinių priemonių rinkų įstatymu, turi teisę atidaryti ir tvarkyti finansinių priemonių asmenines sąskaitas. Su šia sutartimi uždaroji akcinė bendrovė turi supažindinti akcininkus. **Kai uždaryjū akcinių bendrovių nematerialios akcijos siūlomos per sutelktinio finansavimo paslaugų teikėją, akcininkų asmeninės vertybinių popierių sąskaitos taip pat gali būti tvarkomos per kitą teisės aktų nustatyta tvarka veikiančią struktūrą, kuri atitinka šio straipsnio 3¹ dalyje nustatytus reikalavimus.**

3¹. Sutelktinio finansavimo būdu įsigytų nematerialiųjų akcijų apskaita, nepriklausomai nuo pasirinkto apskaitos modelio, turi užtikrinti galutinių investuotojų identifikavimą, jų teisių apskaitą ir įgyvendinimą, apskaitos duomenų tikslumą ir atsekamumą, taip pat galimybę perleisti akcijas laikantis šio Įstatymo ir kitų teisės aktų reikalavimų, įskaitant 2020 m. spalio 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2020/1503 dėl Europos sutelktinio finansavimo paslaugų verslui teikėjų, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2017/1129 ir Direktyva (ES) 2019/1937 nustatytus investuotojų apsaugos, informacijos atskleidimo ir skaidrumo reikalavimus.

[...]“

ABĮ 42 straipsnis reglamentuoja skirtingų klasių akcijų suteikiamas teises, tačiau nėra visiškai pritaikytas SF modeliui, kuris dažniausiai apima platesnį, įskaitant ir mažmeninius, investuotojų ratą. Dėl to kyla poreikis užtikrinti, kad investuotojams būtų aiškiai ir nedviprasmiškai atskleidžiamos su skirtingų klasių akcijomis susijusios teisės, o privilegijuotųjų akcijų struktūra būtų proporcinga ir pagrįsta, užtikrinant mažumos akcininkų teisių apsaugą. Siekiant užtikrinti didesnę skaidrumą ir investuotojų apsaugą SF atveju, siūloma nustatyti papildomus reikalavimus dėl informacijos atskleidimo ir akcininkų teisių įgyvendinimo.

Siūlymas: papildyti ABĮ 42 straipsnį nauja 13 dalimi, ją išdėstant taip:

„42 straipsnis. Paprastosios ir privilegijuotosios akcijos

[...]

13. Kai uždarujų akcinių bendrovių akcijos siūlomos per sutelktinio finansavimo paslaugų teikėją, veikiančią pagal 2020 m. spalio 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2020/1503 dėl Europos sutelktinio finansavimo paslaugų verslui teikėjų, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2017/1129 ir Direktyva (ES) 2019/1937, skirtingų klasių akcijų suteikiamos teisės turi būti aiškiai, tiksliai ir nedviprasmiškai atskleistos investuotojams prieš priimant investavimo sprendimą. Privilegijuotųjų akcijų suteikiamos teisės negali nepagrįstai apriboti mažumos akcininkų teisių.

[...]“

ABĮ 44 straipsnis reglamentuoja akcijų pasirašymą, kuris tradiciškai grindžiamas individualiomis sutartimis. Tačiau SF modelyje pasirašymas vyksta standartizuotomis, skaitmeninėmis priemonėmis per platformas. Dėl to siūloma aiškiai įtvirtinti galimybę sudaryti akcijų pasirašymo sutartis elektroniniu būdu per SF paslaugų teikėjus, taikyti standartizuotas sąlygas visiems investuotojams bei nustatyti emisijos įvykdymo kriterijus ir platformų vaidmenį kaip tarpininkų, neįgyjančių nuosavybės teisių į akcijas.

Siūlymas: papildyti ABĮ 44 straipsnį naujomis 1¹, 1² ir 1³ dalimis, jas išdėstant taip:

„44 straipsnis. Akcijų pasirašymas

[...]

1. Akcijos pasirašomos bendrovei ir fiziniam ar juridiniam asmeniui sudarant akcijų pasirašymo sutartį, išskyrus bendrovės steigimo atvejį. Akcijų pasirašymo sutartimi viena šalis įsipareigoja pateikti tam tikrą skaičių naujų akcijų, o kita šalis – apmokėti visą pasirašytų akcijų emisijos kainą. Akcinių bendrovių akcijų, išleidžiamų didinant įstatinį kapitalą ir platinamų pasitelkiant reguliuojamos rinkos, daugiašalės prekybos sistemos, organizuotos prekybos sistemos ir (arba) atsiskaitymų sistemos operatorių technines organizacines priemones, pasirašymo, kainos nustatymo ir apmokėjimo tvarka nustatoma, kaip tai numatyta Vertybinių popierių įstatyme.

1¹. Kai uždarujų akcinių bendrovių akcijos siūlomos per sutelktinio finansavimo paslaugų teikėją, veikiančią pagal 2020 m. spalio 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2020/1503 dėl Europos sutelktinio finansavimo paslaugų verslui teikėjų, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2017/1129 ir Direktyva (ES) 2019/1937, akcijų pasirašymo sutartys gali būti sudaromos elektroninėmis ryšio priemonėmis per sutelktinio finansavimo paslaugų teikėją. Tokiu atveju akcijų pasirašymo sutartis laikoma sudaryta tarp bendrovės ir investuotojo arba, kai akcijos įgyjamos per tarpinį subjektą, tarp bendrovės ir tokio subjekto, veikiančio investuotojų naudai, o sutelktinio finansavimo paslaugų teikėjas veikia kaip tarpininkas, sudarantis sąlygas sutarties sudarymui laikantis šio Įstatymo ir kitų teisės aktų reikalavimų.

1². Šio straipsnio 1¹ dalyje nurodytu atveju akcijų pasirašymo sąlygos, įskaitant akcijų emisijos įvykdymo kriterijus, gali būti nustatomos vienodomis sąlygomis, taikomomis visiems investuotojams, o akcijų pasirašymo sutartys sudaromos investuotojams prisijungiant prie šių sąlygų, naudojantis sutelktinio finansavimo paslaugų teikėjo informacinėmis sistemomis.

1³. Šio straipsnio 1¹ dalyje nurodytu atveju sutelktinio finansavimo paslaugų teikėjas gali organizuoti ir administruoti akcijų pasirašymą ir apmokėjimą, įskaitant investuotojų pateiktų duomenų ir valios išreiškimo perdavimą bendrovei, tačiau nelaikomas akcijų įgijėju ir neįgyja nuosavybės teisių į akcijas. Tokia veikla vykdoma laikantis 2020 m. spalio 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2020/1503 dėl Europos sutelktinio finansavimo paslaugų verslui teikėjų, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2017/1129 ir Direktyva (ES) 2019/1937 nuostatų ir apsiriboja investuotojų ir projektų savininkų suvedimu bei techniniu investavimo proceso organizavimu.

[...]“

ABĮ 45 straipsnis nustato akcijų apmokėjimo tvarką, kuri šiuo metu nėra visiškai pritaikyta SF veikimo logikai, ypač lėšų surinkimo, saugojimo ir grąžinimo mechanizmams. Siekiant užtikrinti investuotojų lėšų apsaugą ir proceso skaidrumą, siūloma įtvirtinti specialias taisykles dėl apmokėjimo per SF platformas ar mokėjimo paslaugų teikėjus, lėšų pervedimo tik įvykus emisijos sąlygoms, jų grąžinimo neįvykus emisijai bei nustatyti, kad tokios akcijos apmokamos tik piniginiiais įnašais.

Siūlymas: papildyti ABĮ 45 straipsnį naujomis 1¹, 1² ir 1³ dalimis, jas išdėstant taip:

„45 straipsnis. Akcijų apmokėjimas

1. Akcijų apmokėjimas yra jų emisijos kainos apmokėjimas. Akcijos gali būti apmokamos pinigais ir (ar) akcijas apmokančiam asmeniui nuosavybės teise priklausančiais nepiniginiais įnašais. Šio Įstatymo 52 straipsnio 5 dalyje nurodytu atveju išleistos naujos akcijos turi būti apmokamos pinigais. Šio Įstatymo 47¹ straipsnyje ir Akcijų suteikimo taisyklėse nustatyta tvarka suteiktų akcijų, kai akcijos suteikiamos išleidžiant naują akcijų emisiją, apmokėjimo ypatumai nustatyti šio Įstatymo 47² straipsnyje.

1¹. Kai uždarujų akcinių bendrovių akcijos siūlomos per sutelktinio finansavimo paslaugų teikėją, akcijų apmokėjimas gali būti vykdomas per šio paslaugų teikėjo ar kito mokėjimo paslaugų teikėjo valdomą sąskaitą, laikantis teisės aktų, reglamentuojančių mokėjimo paslaugas ir investuotojų lėšų apsaugą.

1². Šio straipsnio 1¹ dalyje nurodytu atveju investuotojų įmokėtos lėšos bendrovei pervedamos tik įvykus akcijų pasirašymo sąlygose nustatytoms sąlygoms.

1³. Jeigu akcijų pasirašymo sąlygose nustatytos sąlygos neįvykdomos, investuotojų įmokėtos lėšos nėra pervedamos bendrovei ir grąžinamos investuotojams teisės aktų nustatyta tvarka.

[...]“

Siūlymas: keisti ABĮ 45 straipsnio 8 dalį ir įtraukti naują 8¹ dalį, jas išdėstant taip:

„45 straipsnis. Akcijų apmokėjimas

[...]

8. Bendrovės išleistos akcijos turi būti visiškai apmokėtos per akcijų pasirašymo sutartyje nustatytą terminą. Šis terminas negali būti ilgesnis kaip 12 mėnesių nuo akcijų pasirašymo sutarties sudarymo dienos. **Kai akcijos siūlomos per sutelktinio finansavimo paslaugų teikėją, akcijų apmokėjimo terminai gali būti nustatomi akcijų pasirašymo sąlygose.**

8¹. Kai akcijos siūlomos per sutelktinio finansavimo paslaugų teikėją, akcijos apmokamos tik piniginiiais įnašais.

[...]"

Siūlymas: papildyti ABĮ 45 straipsnio 10 dalį nauja 10¹ dalimi, ją išdėstant taip:

„45 straipsnis. Akcijų apmokėjimas

[...]

10. Akcijos laikomos apmokėtomis, kai jas pasirašęs asmuo įmoka paskutinį piniginių įnašą ar perduoda visą akcijų pasirašymo sutartyje nurodytą nepiniginį įnašą (paskutinę nepiniginio įnašo dalį) bendrovės nuosavybėn.

10¹. Kai uždarujų akcinių bendrovių akcijos siūlomos per sutelktinio finansavimo paslaugų teikėją, akcijų emisija laikoma įvykusia, jeigu per nustatytą laikotarpį įvykdomos akcijų pasirašymo sąlygose nustatytos sąlygos, įskaitant minimalaus finansavimo tikslo pasiekimą.

[...]"

ABĮ 46 straipsnis reglamentuoja akcijų perleidimą, tačiau nėra pritaikytas SF aplinkai, kurioje sandoriai gali būti administruojami skaitmeninėse platformose. Siūlome numatyti galimybę akcijų perleidimą vykdyti per SF paslaugų teikėjų infrastruktūrą, aiškiai apibrėžiant sandorio sudarymo momentą ir užtikrinant, kad tokia veikla nebūtų laikoma reguliuojamos prekybos sistemos veikla.

Siūlymas: papildyti ABĮ 46 straipsnio 5 dalį nauja 5¹ dalimi, ją išdėstant taip:

„46 straipsnis. Akcijų perleidimas

[...]

5. Šio straipsnio 3 ir 4 dalių reikalavimai netaikomi akcijų perleidimo sutartims, kurios sudaromos reguliuojamoje rinkoje.

5¹. Kai uždarujų akcinių bendrovių akcijos yra įgytos per sutelktinio finansavimo paslaugų teikėją, veikiančią pagal 2020 m. spalio 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2020/1503 dėl Europos sutelktinio finansavimo paslaugų verslui teikėjų, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2017/1129 ir Direktyva (ES) 2019/1937, šių akcijų perleidimas gali būti vykdomas per šio paslaugų teikėjo administruojamą infrastruktūrą, skirtą investuotojų informavimui ir akcijų perleidimo sandorių administravimui. Tokiu atveju laikoma, kad akcijų perleidimo sandoris yra sudarytas nuo momento, kai perleidimas įrašomas į akcininkų asmenines vertybinių popierių sąskaitas arba į šio Įstatymo 41 straipsnio 3¹ dalyje nurodytą apskaitos sistemą.

Šioje dalyje nurodyta sutelktinio finansavimo paslaugų teikėjo veikla, kai ji apsiriboja investuotojų informavimu apie ketinimą pirkti ar parduoti akcijas ir nesudaro sąlygų pirkimo ir pardavimo pavedimų suderinimui ar automatizuotam sandorių sudarymui, nelaikoma daugiašale sistema, sujungiančia trečiųjų asmenų pirkimo ir pardavimo interesus, kaip tai suprantama pagal [2007 m. sausio 18 d. Nr. X-1024 Lietuvos Respublikos finansinių priemonių rinkų įstatymą](#).

[...]"

ABĮ 47 straipsnyje įtvirtinta akcininkų pirmumo teisė gali apsunkinti akcijų perleidimą SF kontekste, kur svarbus likvidumas ir galimybė investuotojams lengvai pasitraukti. Siūlome nustatyti, kad tam tikrais atvejais pirmumo teisė nebūtų taikoma, kai akcijos perleidžiamos per SF infrastruktūrą, kartu sudarant galimybę įstatuose nustatyti vienodas ir nediskriminacines perleidimo taisykles.

Siūlymas: papildyti ABĮ 47 straipsnio 6 dalį naujomis 6¹ ir 6² dalimis, jas išdėstant taip:

„47 straipsnis. Uždariosios akcinės bendrovės akcijų pardavimo ypatumai

[...]

6. Jei siūlomų parduoti akcijų paklausa viršija jų pasiūlą, pageidaujantiems įsigyti naujų akcijų akcininkams akcijos skirstomos proporcingai jiems priklausančių akcijų skaičiui.

6¹. Šio straipsnio nuostatos dėl pirmumo teisės netaikomos, kai uždaruųjų akcinių bendrovių akcijos, įgytos per sutelktinio finansavimo paslaugų teikėją, perleidžiamos per tą patį arba kitą sutelktinio finansavimo paslaugų teikėją, veikiantį 2020 m. spalio 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2020/1503 dėl Europos sutelktinio finansavimo paslaugų verslui teikėjų, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2017/1129 ir Direktyva (ES) 2019/1937, arba naudojantis infrastruktūra, suteikiančia galimybę investuotojams skelbti ir susipažinti su informacija apie ketinimą pirkti ar parduoti akcijas.

6². Bendrovės įstatuose gali būti nustatyta, kad šio straipsnio 6¹ dalyje nurodytu atveju akcijų perleidimas vykdomas laikantis bendrų, visiems investuotojams vienodų taisyklių, užtikrinančių nediskriminacinį investuotojų dalyvavimą ir galimybę sudaryti akcijų perleidimo sandorius.

[...]“

ABĮ 49 straipsnis reglamentuoja įstatinio kapitalo didinimą, tačiau neatsižvelgia į SF modelio specifiką, kai kapitalas pritraukiamas etapais ir priklauso nuo investuotojų aktyvumo. Siūlome įtvirtinti galimybę nustatyti minimalią ir maksimalią kapitalo didinimo ribą bei galutinę kapitalo sumą susieti su faktiškai pasirašytais ir apmokėtomis akcijomis.

Siūlymas: papildyti ABĮ 49 straipsnio 7 dalį nauja 7¹ dalimi, ją išdėstant taip:

„49 straipsnis. Įstatinio kapitalo didinimas

[...]

7. Įstatinis kapitalas laikomas padidintu tik įregistravus pakeistus bendrovės įstatus juridinių asmenų registre. Visuotinio akcininkų susirinkimo sprendimas padidinti įstatinį kapitalą, išskyrus sprendimą dėl konvertuojamųjų obligacijų išleidimo, laikomas negaliojančiu, jeigu pakeisti bendrovės įstatai nebuvo pateikti juridinių asmenų registro tvarkytojui per 6 mėnesius nuo visuotinio akcininkų susirinkimo, priėmusio sprendimą padidinti įstatinį kapitalą, dienos. Pažeidus šį terminą, įnašai už pasirašytas akcijas jas pasirašiusio asmens raštišku pareikalavimu turi būti nedelsiant grąžinti be jokių atskaitymų.

7¹. Kai uždaruųjų akcinių bendrovių įstatinis kapitalas didinamas išleidžiant naujas akcijas, kurios platinamos per sutelktinio finansavimo paslaugų teikėją, veikiantį pagal 2020 m. spalio 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2020/1503 dėl Europos sutelktinio finansavimo paslaugų verslui teikėjų, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2017/1129 ir Direktyva (ES) 2019/1937, sprendime didinti įstatinį kapitalą nustatoma minimali didinamo įstatinio kapitalo suma ir akcijų pasirašymo laikotarpis. Taip pat gali būti

nustatyta maksimali didinamo įstatinio kapitalo suma ir kitos akcijų siūlymo sąlygos. Tokiu atveju galutinė įstatinio kapitalo padidinimo suma nustatoma pagal faktiškai pasirašytas ir apmokėtas akcijas. Investuotojų lėšų surinkimas ir jų perdavimas bendrovei vykdomas laikantis šio Įstatymo 45 straipsnyje nustatytų reikalavimų.

[...]“

ABĮ 50 straipsnis nustato kapitalo padidinimo įsigaliojimo momentą, tačiau SF atveju būtina aiškiai apibrėžti investuotojų lėšų statusą iki registravimo. Siūlome nustatyti, kad kapitalas laikomas padidintu tik po įstatų įregistravimo, o iki tol investuotojų lėšos būtų laikomos atskirtose sąskaitose ir nelaikomos bendrovės nuosavybe.

Siūlymas: papildyti ABĮ 50 straipsnį nauja 5 dalimi, ją išdėstant taip:

„50 straipsnis. Įstatinio kapitalo didinimas papildomais įnašais

[...]

5. Kai įstatinis kapitalas didinamas šio Įstatymo 49 straipsnio 7¹ dalyje nurodytu būdu, įstatinis kapitalas laikomas padidintu nuo momento, kai įregistruojami pakeisti bendrovės įstatai, kuriuose įstatinio kapitalo dydis nustatytas pagal faktiškai pasirašytas ir apmokėtas akcijas. Iki įstatų įregistravimo investuotojų įmokėtos lėšos nėra laikomos bendrovės nuosavybe ir yra atskirtos nuo bendrovės turto teisės aktų nustatyta tvarka.

[...]“

ABĮ 57 straipsnis reglamentuoja pirmumo teisę įsigyti naujai išleidžiamas akcijas, tačiau ši nuostata gali riboti efektyvų kapitalo pritraukimą per SF. Siūlome numatyti galimybę visuotiniam akcininkų susirinkimui nuspręsti netaikyti pirmumo teisės, jeigu tai yra pagrįsta, proporcinga ir atitinka bendrovės bei akcininkų interesus.

Siūlymas: papildyti ABĮ 57 straipsnį nauja 7¹ dalimi, ją išdėstant taip:

„57 straipsnis. Bendrovės išleidžiamų akcijų ar konvertuojamųjų obligacijų įsigijimas pasinaudojant pirmumo teise

[...]

7¹. Kai bendrovės įstatinis kapitalas didinamas išleidžiant naujas akcijas, kurios siūlomos per sutelktinio finansavimo paslaugų teikėją, veikiančią pagal 2020 m. spalio 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2020/1503 dėl Europos sutelktinio finansavimo paslaugų verslui teikėjų, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2017/1129 ir Direktyva (ES) 2019/1937, visuotinio akcininkų susirinkimo sprendimu gali būti nuspręsta netaikyti šio straipsnio nuostatų dėl akcininkų pirmumo teisės įsigyti naujai išleidžiamas akcijas. Tokiu atveju sprendime turi būti nurodytos pirmumo teisės netaikymo priežastys ir pagrįsta, kad toks sprendimas yra proporcingas, nediskriminuojantis ir neprieštarauja bendrovės bei jos akcininkų interesams.

[...]“

Dėkojame už bendradarbiavimą ir esame pasiruošę tolesnėms diskusijoms.

Administracijos direktorė

Greta Ranonytė

Milda Petkauskaitė, milda@lfa.lt, +3706258697